

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide ezimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyitások.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hegelmann Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hegelmann Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

Nagy az öröm.

Nagy az öröm a zsidó és keresztény Semiták között, azon eset felett, hogy a „Függetlenség” kiadóhivatala, a lapnál begyűlt könyvradományok egy részét elkezelte; a tett menthetetlen, de nem kevésbé undorító azon hajszá, melyet a zsidók és barátai, a kik rosszabbak a zsidóknál, Verhovay Gyula ellen inszenizáltak, pedig — a menyinyire tudjuk — neki az egészben csak annyi része van, hogy a tettes testvére s éppen ezért megmagyarázható az a vak mondatunk könnyelmű bizalom, melylyel irányába viseltetett.

Pedig hát igen egészséges volna a zsidó uraknak, ha kevesebbet beszélnek a dolgról; mert e sajnos eset csak újabb bizonyítéka annak, a mit mi már annyiszor elmondottunk, de a mit úgy látszik nem ismételtünk eléggé, hogy a zsidó morál magzavarta a helyes s helytelen, a szabad s tiltott, a tisztesség s ocsmányságról való fogalmakat; megméltelyezte a társadalmat. Minden újabb felmerülő esetről megdöbbenve látjuk, hogy a zsidó nézet mily nagy tért hódított meg, menyinyire behatolt oly körökbe is, melyeket tökéletesen menteseknek volt okunk tartani.

Minden szó, melyet a zsidók s barátjaik kimondanak, minden betű, melyet leírnak, a mi álláspontunk igazolása, mert ha az erkölcsöket a zsidó példa annyira lazává tette, hogy a testvér megcsalja a testvér bizalmát, s a könnyű élet utáni vágy ily tettekre ragadja az embereket, akkor közel a tizenkettődik óra, akkor a baj oly veszélyessé vált, hogy nem lehet, nem szabad tovább tétovázni, hanem teljes erélylyel hozzá kell látni a gyökeres orvosláshoz.

A zsidó haszonvágy ijesztő mérv-

TÁRCSA.

Sirassatok

Sirassatok, ha meghalok
Bánatos csalogány — dalok
És ti hervadó levelek
Temeszetek el engemet!

Szemfödöm a bánat legyen
Ugy sincs nekem más egyebem!
S hogy ne legyek egész árva,
Elviszem a túlvilágra.

Szebb lenne a hideg álom,
Mint örömtelen világom,
Ha ti harmatos virágok
Hantjaimon nyilánátok!

Ha majd eltűnt siri álom,
S nem nyugszom már fagyos ágyban
Édes-fájó madár-dalok
Zengjétek, ha feltámadok! *Abz.*

Holdvilágos éjjelen.

—G—r után.
(Folyt.)

A szegény iskola tanitót majd a hideg rázza ki; hátha még egyszer visszajön, az ördög higgyen az ördögnek. Gyorsan felöltözve a kifaragott tőkét a vállára vetette s gyors léptekkel sietett hazafelé, a hol csakugyan nehéz szívvél várták.

„De hát András ugyan hol maradtál ily késő időre?” kiált felesége, a kit az aggodalom ébren tartott, „azt hittem, valami bajod esett, s ha tudom az utat, bizonyosan elmentem volna hozzád.”

„De hát édes fiam még nincs is olyan késő, szól a férj zavarodottan.
„Nincs későn, hisz már éjfél után egy óra is elmulott!”

„Hát” mondja András, arra gondolva, hogy az ördög éppen egy órakor tűnt el, —

ben tette tönkre a birtokos osztályt, s e megmérhetetlen kár, mégis elenyésző csekély, azon kárhoz képest, a melyet a talmud moral, a zsidó világnézet okozott a keresztény társadalomnak; nincs az a viszony, kezdve a családtól, melyet meg nem lazított, azon lejtőre nem taszított volna, melynek alján ott van a feneketlen örvény, a pusztulás, a fel-támadás reménye nélküli halál.

Fél rendszabályok alkalmazását, ma már csak azok hangoztatják a kik a gyógyfolyamat megzavarni, avagy hamis ultra terelni szeretnék, ez azonban veszélyes játék s bizonyára legveszélyesebb a tervezők s azokra, kiknek javára azt színre hozni szeretnék.

A zsidó kérdést meg kell oldani gyökeresen, a megtámadott testből el kell távolítani az emészto mérget teljesen, mert a beteg egészsége csak így állhat helyre.

A törvényhozásnak, mely a zsidót meg nem érdemelt polezra emelte, most, midőn e jótékony káros következményei nyilvánvalók, kötelessége hogy vissza helyezze őt azon helyre, melyet elhagyta soha sem lett volna szabad. A zsidók által felkeltett, barátai által nagyra nevelt liberalis érzélgés veszélybe döntötte, megrontotta az államokat, különösen pedig édes magyar hazánkat, az igaz honfiai érzés, az egészséges gondolkodás mentheti meg azt. A mindennapi keserves tapasztalás elég érthetően kiáltja, hogy „a zsidóval megélni nem lehet;” a törvényhozás feladata tehát gondoskodni a módokról, alkotni oly szabályokat, hogy: „megélhessünk nélküle.” *x?*

Statárilis ülés volt mult pénteken ismét, hét vádlott állott a csungói zsidóellenes zavargások miatt ismét rögtön ítélő-bírósg előtt. Azt hiszik ez volt ebből a borzalmas játékból az utolsó, melyben egyedül Kozma Sándor ur tudhat csak gyönyörködni.

oly könnyen dolgoztam a gyönyörű éjben, majd az egész fát feldarabolam.

„De mily könnyen meghülhetett volna, az éjjeli levegő még is csak hideg.”

„Nem árt az nekem.”

„No most csak siess az ágyba, gondold meg, mi lenne belőlünk, ha téged elvesztenénk.”
András szívesen követte a tanácsot, soká feküdt ágyában a történetek felett tünődve, míg elaludt s másnap reggel az egész egy tünt fel előtte mintha csak álmodta volna.

Vasárnap volt sietni kellett, hogy el ne késsen a harangozással, fel is kellett öltözni, mert már csaknem kezdődik a predikáció gondolatai azonban tova kalandoztak a templomból az erdei jelenethez s vendégéhez.

Délután barátját az utfalügyelőt látogatta meg, s bármennyire szükségét érezte is annak, hogy elmondja a történeteket, nem merte azt tenni, tudta hogy bizonyosan kinevetik, e tündés azonban szokottnál komorabbá tette, de az utfalügyelő azt hitte, hogy ezt a közlegő iskola látogatás okozza.

„Hallja ön András” szolt tehát „ne vegye annyira szívére az egész dolgot, mit törődik ön itt Nyomorházán azzal, mit gondol a tanfalügyelő? De hát az ördög vigyen el engem, ha arca nem olyan mintha siralomházban ülne.”

„Édes uram” szolt András nyájasan „ne kívánja ön mindég hogy vigye el az ördög, lássa az ember nem tudja bizonyosan — azután meg vasárnapon?”

„Hó hó” nevet a kis emberke e közbe csudálkozva tekintvén Andrásra „hát mi köze a vasárnapnak ahhoz, hogy én mit beszéllek, s miért ne mondjam én, hogy vigyen el az ördög?”

„Mert az Isten káromlás.”

„Micsoda? Isten káromlás, hát mi köze az Istennek az ördöghöz? sajnálni kezdem önt szegény mester, a félelem megzavarta.”
„Hát meg kell megzavarodva lenni az

Ismétlődött az eset, hogy az egész statárilis bizonyítási eljárás alatt két vádlott neve még elő sem fordult, de azért Kozma ur bölcsesége és zsidó szeretete mégis akasztófa alá állította azokat. Kikről a boszut lihegő zsidók sem voltak képesek vád, vagy csak távoli gyanu alapját nyújtó bizonyítékot sem összehazudni. A többi vádlott ellen sem merülvén fel semmi bizonyíték, a vádlottak felmentettek ugyan rögtönitélet alul, de ügyük további vizsgálata rendes bírósághoz utaltatott, hol tekintve az ellenük nyilvánult gyarló bizonyítékokat valószínűleg fel fognak mentetni. Csudálatos ország, hol jött-ment idegenek kedvéért és mulatságára ily hajszát rendez annak polgárai ellen maga a főállamügyész!

Néhány szó a választókhöz.

Régi de igaz közmondás az, hogy „mindenki a maga szerencséjének kovácsa.” s hogy „a mint valaki megvetette az ágyát fekvőgyék benne;” „a mint valaki vet úgy arat,” amint elrendezi dolgát úgy veszi hasznát.”

A törvény időnként alkalmat ad a népek, hogy akaratát nyilvánítsa, kezébe adja a hatalmat ugy cselekedni a mint saját hasznára legcélszerűsabbnak látja.

Ilyen alkalmak a koronként megújuló választások.

Ezen választások egyik legfontosabbika a megyei törvényhatósági bizottság tagjainak megválasztása. Igaz ugyan, hogy a vármegye jogait a zsidó szellemen alkotott törvények nagyon megnyirbálták, eredeti valóságokból annyira kiforgatták, hogy alig lehet reá ismerni, de azért van annak számtalan fontos tenni valója s ha semmi más joga nem volna is, minthogy ellenőrizze a tisztviselők eljárását, ez már magában annyira fontos feladat, hogy a választók önmaguk iránti bünt követnek el, midőn a megyei bizottmányi tagok megválasztásával vagy éppen semmit sem törődnek, vagy a választáshoz oly könnyen hagyják erre vagy arra vezetni magokat, mert

embernek, hogy örömet ne találjon az ily veszélyes mondasokban.

„Veszélyes? no édes barátom menjen ön haza s feküdjék le, mert látom hogy valóban beteg.”

András szívesen távozott, hogy készüljön a vizsgákra, e közben azonban nem volt képes másról gondolkodni, mint azokról a melyeket az éjjel hallott.

Mily jó dolga volt nem egy kollegájának, a ki távolról sem tanult annyit mint ő. Egyik igazgató volt jó fizetéssel, rendjele is volt már kettő három. A többi is megelégedett állásával, csak éppen neki volt keserves sorsa; talán mégis igazza volt az ördögnek, miért küzdött ő mindég az ár ellen, mely végre is Nyomorházára sodorta, de hát segíthet-e magán? mindegy legalább megkísérteni kötelessége.

S megkísértette, soha se volt ily szorgalmas a tanításban mint most, fejébe verte az álmélkodó tanítványoknak, kik ez előtt mindég mást hallottak tanítójuktól, — mind azt a mit neki az ördög tanácsolt; két hét alatt mintpa kicserélték volna a gyermekeket, az azelőtt vig ugrádozó sereg, alamuszi, alázatossá változott, s a fellebbvaló nevének említésére is összeröszent.

Megérkezett végre a nagy nap, a tanfalügyelő és iskola látogató kíséretében megérkezett, s míg a ritka vendég a lelkész által felhordott jobbnál jobb étkeket fogyasztották, meghagytott az iskolamesternek, hogy a gyermekeket terelje össze.

Persze, hogy Andrásnak nagyon jól tudta előre nemcsak a napját, de még az óráját is a vizsgának, de hát a látszatot meg kellett menteni, s azt tetetni, mintha a látogatás nagy meglepetést okozott volna.

Megkezdődött a vizsga, melytől mint látszott a hatóság személyek vajmi kevés kedvezőt reméltek a gyermekek feleleteire, azonban egyre kevésbé titkolták meglepetésüket,

ennek azon szomorú következése lett ez ideig mindég, hogy talán éppen azok, a kik legjobban öröklődtek megválasztásukon, a gyűléseken soha meg nem jelentek, s így a 600 bizottmányi tag közül alig érdeklődött ennek megnyedre az iránt, a mi a vármegye terében történik s történt, s ki szenvedett ezáltal? a közügy, azon választók, kiknek érdekeit éppen azok nem képviselték — dicséret a kevés kivételeknek — akiket e végből megválasztottak.

Ismét közel az idő, mely a polgárokat szavazni szólítja. Mindenki, kinek ahoz joga van vétkezni nemcsak önmaga, de polgártársai ellen is, ha még annyi fáradságot is röstel megtenni, hogy megjelenjen a választás helyén, tehát ha szavazatát nem érvényesíti; s vétkezik ha meg nem gondolja jól kire adja szavazatát.

Személyekről nem szólnunk megválasztásra senkit nem ajánlunk, de igen is figyelmeztetjük polgártársainkat azokra, a melyekre vigyázniok kell, nehogy kárt tegyenek önmaguknak, a késsel, melyet a törvény kezükbe adott önmagukat sértsek meg.

Nem tanácsoljuk tehát mindenekelőtt, hogy szavazatukat valakire adják a ki — önjogánál fogva — mint virilis már egy is tagja a megye bizottságának, mert ha jót akar, annál jobb ha már egy is bent van, nem szükség, hogy meg is választatván másnak helyet foglalja el, a ki talán szinte helyesen fog cselekedni, ha pedig csak immel ámmal akarja teljesíteni kötelességét, akkor meg jobb volna ha virilis sem volna, nem hogy még meg is választassék.

Főfontosságú, oly egyént választani a ki átérti, átérti a megválasztással járó kötelességet, s e kötelességnek eleget tenni kész, megjelenik a gyűléseken, figyelemmel kíséri a mi ott tör-

mig végre, midőn azt hallották, hogy Nyomorháza fiatalága egyhangulag elkarhoztatja a függetlenségi törekvéseket, midőn látták az alázatos arcokat, dicséretbe törtek ki; sőt a tanfalügyelő még Andrásunk kezét is megszorította.

„Mennyi önnek a fizetése?”
„Kétszáz ötven forint nagyságos uram.”
„Talán családja is van?”
„Igen feleségem s hat gyermekem.”
„No akkor valóban nem ártana önnek, ha jobb helyre kerülhetne.”

„Oh nagyságos uram, ha ez lehető lenne?”
„Bizonyosan nem ígérhetem, az nem éppen tőlem függ, de kötelességem figyelmeztetni a kormányt önre, önálló független szellem kezd uralkodni a tanitók között ez nem jól van; az ilyen dicséretes kivétel mint ön, nem maradhat a világ végén eldugva. — A vizontlátásra, Boldog ur a vizontlátásra. Elődöm nem lehetet önnek legjobb barátja, mert jellemzése az én tapasztalatommal egyenesen ellenkezik.

András e napon mintha álmodva járkált volna, betért a lelkészhez is, ki nagyon szívesen fogata.

„Attól félttem édes barátom” szolt az öreg, „hogy bajunk lesz az urakkal, de a mint veszem észre minden jól ment, Isten segítségével.”

„Bocsánatot kérek” mondja András önkénytelenül, ijedve szakasztván félbe saját szavait; — szerencséjére a lelkész süket volt s így nem hallotta saját szerű nyilatkozatát; — s el nem eresztette a nélkül, hogy a lefolyt nap öröme meg ne vendéjelje.

Elbucszván a lelkésztől barátját kereste fel, a hol azonban ellenkező fogadtatásban részesült.

„No hát vége a komédiának” szolt ez.
„Nem komédia volt az édes barátom.”
„Ej ne akarjon ön engem bo londá tenni vigye el az ördög.”

ténik, s választói úgy a megye községe érdekében megteszi a mit egy vagy más alkalommal tenni lehet.

Legyen a megválasztandó független gondolkodású is, a ki nem fél megmondani az igazat ott ahol kell s a mikor kell.

Ha az elősoroltakhoz hozzájárul még, hogy ha a ki megválasztatik nem barátja a zsidónak, ha hiszi és valja hogy a zsidó az a baj, mely országunk s a mennyire teheti mind-egyikünk jólétén rágódk. akkor meg lehetnek elégedve, mert megtették kötelességüket, s bizonyára meg fogja tenni az is kit bizalmukkal megajándékoztak.

Azért kedves polgártársaim ébren legyünk, tekintsünk jól körül, nehogy a mostani választások olyanok legyenek, melyekben nem nagy kedvünk telhetik.

Egy gazda.

Tudnivalók.

Meghívó. A somogyvármegyei régészeti s történelmi társulat folyó évi november hó 5-én délután 4 órakor, a megyeház szokott helyiségében, az alapszabályok értelmében nyilvános ülésel összekötött választmányi ülést tart, melyre a választmány tisztelt tagjai, főleg a társulat jövőjét érdeklő fontos dolgok megbeszélése végett, tisztelettel meghívotnak s a megjelenésre kéretnek. Kaposvártól 1883. évi október 21-én. elnöki megbízásból Melhard Gyula, társ. titkár.

Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága által Kaposvártól 1883. évi november 5-én folytatás tartandó évnegyedes közgyűlés nevezetesebb tárgyai:

1. Alispáni évnegyedes jelentés.
2. Árvasszéki elnöki évnegyedes jelentés.
3. Belügyministeri körrendelet Ó császári és királyi Felsége által a legutóbb bevezetett örvedetes családi esemény alkalmából intézett legfelsőbb kézirat tárgyában.
4. Ugyanannak körrendelete a f. évi decemberhöz második felében megejtendő általános tisztújítás tárgyában.
5. Ugyanannak körrendelete a központi választmány újból megalakítása tárgyában.
6. Ugyanannak rendelete a magán hirdetések hatóságai oltalmazása iránt alkotott szabályrendelet jóváhagyása tárgyában.
7. Ugyanannak rendelete a közveszélyes halatviselés megállítására iránt alkotott szabályrendelet jóváhagyása tárgyában.
9. Ugyanannak rendelete a balatoni halászatról szóló szabályrendelet célba vett módosítása iránt.
11. Pénzügyministeri válasz az illetéktársbírási hivatal által kirótt bírságok tekintetében intézett felterjesztésre.
12. Közlekedési ministeri intézkedés a miháldi vízvezető árok ügyében.
13. Bihar megye átirata a legutóbbi horvátországi események alkalmából a kor-

„Kérem utfelügyelő ur, már többször figyelmeztettem.“

„Hát vigye el őnt is az ördög kiált az emberke dühösen, „csak nem akar ön is azok regimentjébe állani, András, András, ha ezt megérem!“

„De hát valóban nem értem őnt?“
Beszéljünk másról, talán tévedek, most úgy is még pár évig bekésségünk lesz, néhány napra elvesz az étvágyom, ha ilyen embereket látok, — no mondja csak, hogy esett az alvós multkor ott az erdei tisztáson?“

„Alváson?“ kéri András csodálkozva.
„No igen, mikor a multkor oly soká kint maradt, beszélt a felesége, mily bolondokat beszélt azután össze álmában.“

„Nem aludtam én,“ szól András, s ha ön tudná kivel találkoztam.

„Hát csak nem az ördöggel?“

„Hisz ön nem hiszi, hogy van ördög,“ mondja András tartózkodva.

„Micsoda?“ kéri az utfelügyelő, s míg arca minden izma rángatózott, egész erejével küzdött, hogy komolyságát megtartsa.

De hát ha én önnel azt mondom hogy igaz. Ez már több mint a mit a kis ember el tudott viselni, oly habotába tört ki, hogy majd a házikó összedőlt a nagy lármától, nevetve kérdezte tovább, hogy Sámuel urnak milyen formája volt, volt-e kénzaga, lólába; András azonban a guny annyira bántotta, hogy vette kalapját s távozott.

E naptól a barátok ritkábban jöttek jöttek össze, mert az utfelügyelő nem kimélte, sőt mardosó gunnyal üldözte Andrást.

Nem sokára levél érkezett, mely Boldog András tanítót a fővárosba hívta.

El is ment, s csak azért tért onnét vissza, hogy család-át magával vigye mert álami tanítónak neveztek igen tisztességes fizetéssel.

Bucsuázskor így szólott az utfelügyelőhez:
„Ugy-e barátok maradunk ezutánra is?“

mányhoz intézett bizalmi nyilatkozata tárgyában.

14. Borsodnyeregnyéi átirata a zsidó zugiskolák beszüntetése és a zsidó lelkesítő állomásnak minősített egénekkel leendő betöltése iránti felirátának pártolása végett.

15. Az igazoló választmány az 1884. évi legtöbb adófizető bizottsági tagok névsorát megerősített végett betérjeszti.

16. A jegyzői nyugdíjintézet igazgató választmányának félévi jelentése.

17. Állandó választmány előterjesztése a gyámoltak és gondnokoltak épületeinek tűzkár elleni biztosításáról alkotandó szabályrendelet tárgyában.

19. A közmunka ügyekről szóló alispáni évnegyedes jelentés.

20. A folyó évi augusztushavi évnegyedes közgyűlésből eredi kiküldetések sora.

25. Egészségügyi bizottság javallata a Németladon felállítani szándékolt gyógyszerár tárgyában.

26. Ugyanannak javallata a Szulokban felállítani célba vett gyógyszerár tárgyában.

27. A lakócsai vízszabályozási ügyben eljáró küldöttség jelentése.

30. A Marczali nagyközség bírói, pénztárnoki és egy előjárói állomásának betöltésé iránt megejtett választás ellen Szakács Lajos részéről közbevetett fellebbezés.

31. Bolhó község határozata a tanító fizetés emelése tárgyában.

33. Polány községnek a kisbíró és levélhordó fizetésének javítása iránti pótszabályrendelete.

34. Gize községnek a települési díj tárgyában alkotott szabályrendelete.

35. Bató és Kaposkeresztúr községkérelme a Kaposatornán létesítendő nagy hidhoz a közmunka alapról nyújtandó segély iránt.

36. Mernye község bormérési jogának hasznosításáról szóló szerződés.

37. Mernye község vizimalmának bérbeadásáról szóló szerződés.

41. Kaposvár város szervezési szabályrendeletének a polgármesteri fizetésére vonatkozó módosítása.

42. Kaposvár városnak az ebadórol alkotott szabályrendelete.

H I R E K.

— Társas diszvacsorát rendeznek nov. 5-én este a Koronában Csepán Antal alispán ur tiszteletére ki ez évben ötvenedik évfordulóját haladta el Somogy vármegye szolgálatába lépése napjának. Az ünnepeketest valóban meg is érdemli, nem ugyan azért mert már 50 éve szolgál, de azért mert ez 50 év alatt valóban sok jelleme szolgáltatott meggyéjének. Adja Isten, hogy a gyémánt jubileum ideje is friss erőben érhesse őt.

— Szalay Imre orsz. képviselő Jádón vasárnap 4-én délután két órakor, Hétesen kedden 6-án szinte délután két órakor, Nagybajomban pedig 7-én délelőtt 11 órakor fog beszámoló beszédet tartani.

— Haláleset. Szolcsánka a R a z g h a Lajos tabi plébános f. hó 25-én hosszas szenvedés után meghalt. Született 1813-ban, pappá szenteltetett Veszprémben 1837-ben, ugyan ezen évben mint káplán jött Tabra, és káplános-

„Míg ön becsületes ember marad, szivemből.“

Boldog András ez időtől fogva joggal viselte nevét, két év múlva egyik polgári iskola igazgatójává lett, s még két év múlva már iskolai tanácsosnak nevezték ki.

Igaz ugyan, hogy furcsa dolgokat beszéltek imitt amott Boldog uram üzemleiről, de hát tekintetes emberről lett, törődött ő a beszédekkel. Mint helyben alakult kormánypárt elnöke, már a miniszternél is volt ebeden, s most az a hír, hogy a felhivatalos lap szerkesztését bízták rá.

A falusi mesterből keresett ember let, a város nagy része köszöntötte, ha rendjével diszitve járt az utcán.

Igy jött ma is egy ülésről, melyen a tanácskozási hevesebben folyt mint rendesen, de az eredmény mégis az lett a mint ő kívánta; meglepődött mosollyal az arcán lápdelt odább-midőn egy ismerős arc megállítja.

Első pillanatban habozott, de végig futva emlékei, azonna felismerte a kopott kis emberkét a régi barátját a nyomorházai utfelügyelőt.

„Barátom, utfelügyelő ur.“ Csakugyan ő volt, kit szinte a fővárosba helyeztek át, s ki többet hallott felőle mint barátságuknak hasznos volt.

„Hát nem ismer ön engem?“ szól András kezét nyújtva.

Az utfelügyelő reá mereszti éles szeméit végig méri tetőtől talpig, s hogy még nyilvánvalóbbá tegye miként nincs szándéka a nyugott jobbot elfogadni, kezét nadrágja zsebébe dugva egyszerűen nyugodtan oda felel: „az ördög vigye el őnt,“ s ott hagyja faképnél a bámuló iskola tanácsost.

G—n.

kodott 1848-ig, s ugyan az évtől kezdve plébános volt mind végig. Tabon nyugodjék békeben!

— Október hó 21-én a kora reggeli órákban halt meg Németladon több heti szenvedés után gróf Hoyos Miksa, belső titkos tanácsos, kamarás s németladi birtokos ur negyven éves korában, 24-én pedig tartott meg lelkeért a gyászmise számos rokonai, családja jelenlétében. Eltemettetett a helybeli sarkert kápolnájába ideiglenesen, míg a családi sírbolt elkészül. Rendkívüli vadászati szenvedélye volt oka korai halálának, egy fűrésztő nagy vadászati alkalmával meghittvén magát, ágyba dült és hét heti szenvedés után meghalt, daczára annak, hogy betegsége körül folytonosan öröködnek felette egy berlini, két bécsi, egy budapesti, egy pécsi s egy szigetvári orvos, kik rajta műtetet is foganatosítottak. Hátrahagyott vagasztalhatlan fiatal özvegyet, br. Venkheim Teréziát öt gyermekkel, kik közül az idős 8—9 éves. Köztiszteletben állott fő ur volt, kit a nép általános részvéte kísért sírjába.

— A zsidók származását tartanak, melyet hir szerint Svarecz Samu hitközségi elnök teljesen rituális szabályok szerint kóser szellemben fog rendezni. Jól tesszik a zsidók, hogy külön mulatnak, ők is jobban érzik magukat maguk között de mi is ám! Szimplizmus már tanulja is a rituális nőkat, mert azt csak reméljük, hogy magyar tánc ott nem lesz, mi tudvalegely úgy áll a zsidónak, mint a tehénnek a — vizitli.

— Halottak napja. Akit nem vonz szeretteinek sírja a temető felé, ki egész évben szívesen elkerül a szomorú helyet, kit a szerencse és jólét karjaiban tart, hogy ne legyen oka a halál komor gondolatával foglalkozni, azokról is gondolkodik a vallás, hogy legyen egy nap az évben, melyen minden körülmény minden külsőleg a temető felé irányozza szemüket. És fűleikbe sugja a kellemetlen szót: memento mori. Ez a nap a halottak napja. Régi szokás, hogy ilyenkor az élők emlékeztetése visszatér a mult időkbe, s koszorút köt gyertyát gyújt azok sírján, kik az emlékekben felmerül eseményeknek cselekvő személyei voltak egykoron. A temetők megtelenek gyászokkal, kik szereteteik sírján imádkoznak, a halottak békés nyugalmáért, de azokkal is, kiket nem éppen a gyász, de a nap jelentőségének érzete visz a gyászoló köz. A temető nálunk is megnépesedett tegnap este, s a közönség itt is meghozta áldozatát a halottak emlékének. A temető fénysugarban uszott, s a sírok fényesebben és szerényebben majd mind diszitve voltak csokrokkal és koszorúkkal. A temető kapujánál meg kell szünnie a hiszágának, miért az egyes sírok díszének leírását nem tartjuk czélszerűnek, mert míg a fény és dísz a síron nem mindig jelent igazi gyászt, a szegény ember szerény koszorúja sokszor mélyebben érző szív emlékeztető jelenti.

— Németladon október 28-án 1/2 9 órakor délelőtt a fészelt jelentő tűz, tűz van kiáltás ijesztett fel bennünket s a fűst és egeket nyaldosni látszó lángok felé futván egyik lakótársnak lakházat elenyészni láttuk a hatalmas tűzelem által. A ház biztosítva van ugyan, de 800 fűzér dohány, 100 mérő buza, 160 mérő kukorica stb. oda van. — Több ház nem égett le, mert az otthon levő népsokaság győzött az elem fölött. 2 személy, egy férfi s nő majd ben égett; csak a legnagyobb erőfeszítéssel lehetett őket a lángtegerből kiszabadítani. A tűz — állítólag — pipaszerszám által támadt.

— Csendélet. Endrédén nagyon tetszik a népek a zikzene-zakzene nótá, mely a nem rég elég bőven szájt murzi mellé nem is olyan nagyon rosz nótá. Régi dolog ugyanis hogy a magyar sírva vigad, ennélfogva mulatóságban szereti szívének keserveit kiönteni: a zikzene pedig siralmasabb a magyaroknak, mint a cigányoknak a nagyidai, mert a zikzene a zsidópuztítás emlékeit idézi fel. Elég az hozzá, hogy az endrédi legények szeretik énekelni a zikzenét, Trautenberger Károly tisztelet polgártársunk pedig szereti nekik felolvasgatni a „Népjogot“, és a legénység nem egyszer azon találja magát, hogy ráfújja zikzene-zakzene. Hanem hát bármily szép nótá is az, még sem tetszik Endrédén egy pár embernek, kiket annak hallatára esz az édes méreg, mivel azután a legénység és fentisztelt polgártársunk épséggel semmit sem törődnek, hanem fújják annál jobb izüen a murzi mellett. A két Viener zsidó azonban annál idegesebb, mivel mostanában nagyon rájuk jár a rud, megy ellenük szünet nélkül a bekeblés és executio, s így nem messze van az idő, hogy Endrédén megszűnik az uraság azt pedig jól tudják, hogy ha sípra, bugyorra kerülnek, nem hogy az endrédié, de még a kutyáik sem törődnek haragjukkal, minélfogva elhatározták, hogy még egyszer megpróbálnak valami zsidó uri tempót. Mint mindenhol, Endrédén is vannak olyan kétes existentiájú, bortölő fráterek, kik borért, pénzért az ördög szolgálatába is beállanak, tehát Vienernek ezek fordultak, s megfogadták őket, hogy Trautenberger elvtársunkat verjék meg. Az alku megkötött, s a zsebrákok fel is keresték Trautenbertert a korcsmában, ki éppen akkor is legjobban magyarázta a zsidók érényeit a népek. Az igazság azonban valami olyan természetű, hogy annak hallása még a legmegrögzöttest emberre is hatással van, minélfogva a fogadott zsebrákok is figyelni kezde-

tek a jóízűen beszélő kádár mesterre, s annak köztiszteletű személye ellen nem is merték támadást intézni. Amde a zsidó hora igen lökötte lelkiismeretüket, minélfogva oly határozat születt meg borigzós agyukban, hogy nem jó volna-e egyszer az igazságnak szolgálni, s jól elpáholni a zsidó t magát, ki őket megfogadta. Hadi tervet csináltak tehát, melynek nagyon kezére szolgált a sötét este, egy pár társukat kiküldötték lesni a zsidót, ki számításuk szerint nem fogja magát azon élvezettől megfosztani, hogy Trausenberger elveretésének szemtanuja ne legyen, s a helyszínre jöven, nagyon jól el lehet majd vele bánni. Azonban rosszul számítottak, mert nem vették tekintetbe a zsidó nyulbátorságát, minékfolytán az behuzódott odájába, s a tervezett verekedés színhelyére nem merté tolni ravasz ábrázatát. Végre is a bentmaradt jól felbozozva megunták a várakozást, s kirohantak a zsidó elpáholása végett, azonban azt nem találták, de találtak kéknedni ment társaikat, kiket részeg fővel fel nem ismervén, alaposan elagyabugyáltak. Trautenberger markába nevetett, a zsidót máig is eszi az édes méreg, a zsebrákok pedig gondolkodhatnak azon igazság felett, hogy aki másnak vermet ás, maga esik bele. A zikzene-zakzene pedig hangzik ezután is Endrédén, mely nótát a Vienerék is megfogják tanulni s ipon, ha majd, mihez nagy reményük van az endrédiéknél, sípra és rongyszédre kerülnek.

— A zalaegerszegi zalamegyei törvényhatósági bizottsági gyűlésnek igen érdekes lefolyása volt. Novák bizottsági tag a gyűlésen nagy hangon ajánlotta, hogy az alispánnak a zsidó ellenes zavargások alkalmával tanúsított érdekeket bizalom szavazassák. Az alispán klijje nagy riadalomban tört ki, lévén ott is tömérdek zsidó virilis, kik e megye ősi curinak lakosait pusztítván ki jutottak az ugorok fára. Az alispán arca boldogságtól ragyogott a rituális geszhez hallatára; mire azonban egymásután felkeltek Csertán Károly és Vadnay Andor urak kik igen világosan megmagyarázták azt, hogy a vájgeschrien zsidó virtus, s így a vicispánnak sem lehet betudni erély számba, hogy a zavargások alkalmával ijedtetben a zsidók iránti barátságából azonnal statáriumiót kért, sőt a megye sarkalatos önkormányzati jogának felfüggesztését kérte, s a kir. biztossággal ellen nem remonotált. A mosolygó arcok kissé megnyulottak erre, s a fent hivatkozott bizalmi indítványt tevő előbbi indítványt visszavonta, azt oda módosította, hogy bizalmi szavazatra a jeles alispánnak voltaképen nincs szükségé, mert az öntudatában jutalmat talál. A határozat aztán úgy szült ki, hogy a gyűlés bizalmat nem szavaz, de legközelebb a restauracion lesz alkalma a törv. hatóságnak kijelelni a tisztviselőket, kik iránt bizalma van. Furcsa lenne, ha Svastits alispán ur el fogna mehetni öntudatában rejló jutalmával együtt viczispánnak Palestinába...

— Esztergom városnak a török iga aluli felszabadulása 200 éves évfordulója alkalmából okt. 26-án nagy ünnepeket tartottak Esztergomban. Az ünnepély a herceggzimás által tartott nagy misével kezdődött, hol Esztergom város összes testületei részt vettek. A felvonulás fényes volt, melyet földmives legénységből álló lovas banderium nyitott meg, aztán következtek a czehek illetve ipartársulatok zászlóikkal, városi, megyei tisztikar, ügyvédek, orvosok, papok egyházi díszben, az összes iskolák tanuló ifjusága stb. A városi képviselő testület rendkívüli közgyűlése, ünnepi beszéddel, ünnepi szénoklattal a városház erkélyéről, mind az ünneplési programjához tartoztak. Nagyon érdekes lehetett a főgymnasium tanári kara által rendezett történelmi emléktárgyak kiállítása a főgymnasium termében. Számos érdekes okmány állítottak ki, melyek a kor viszonyaira éles világot vetnek. Különös érdekűek Kisfaludi László győri hadnagy levele az esztergomi török rabságból, melyekre nejjétől, rokonai s barátaitól jött válaszlevelek is kapcsolva vannak. Továbbá Eszterházy Pál nádor levelei, melyben az esztergomi káptalannak hírt adja Esztergom visszafoglalását, éríti a káptalant, hogy régi helyét ismét elfoglalhatja. Érdekesek voltak még a régi olajfűstmények is. Az esztergomi közlöny az érdekes régi levelek szövegét is hozza, mit sajnálatunkra helyszüke miatt nem tehetünk. A nap és ünneplések fontoságát tekintve, valószínűleg az ország több részéből összesereglett vendégek is gyarapították az ünneplényen résztvevők számát, fényes társas vacsora is volt, mi már ilyen alkalommal Magyarországon elmaradhatlan.

— A pálinka védője. A szarvasi nagy tót templomban, a mult vasárnap különös jelenetet folyt le. Az erangelikus lelkes megváltoztató hitzónoklatot tartott nagy számmal együtt levő hívei előtt a mértékletlenség ellen, sőt színekkel festette e részegeskedés következményeit és főleg a pálinkaivás ellen fordult kemény szavakkal. Mikor az érdekes lelkes legjavában mennydörög a pálinka ellen, egyszer csak fölkelkedik az egyik padból egy tót s ezt mondja hangos szózzattal: „Már kirek szípen, csak nem kell azt a pálinka gyalázni!“ A templomban nagy lett az elképedés, a pap elakadt szónoklatában. mig végre akadt néhány nyugodtabb polgár, a kik az ital meleg barátját kivették a templomból.

Bizalm

Sötétség len küzdenek szetben... nap, a sötét — A lelkek juk e küzdel folytat küzsággal. Ha a séri e küzdel talatokra teh sötétség a v látásban, hata erővel rende állnak szolgál nul is.

Mikor u élet folyása ez a küzdele hol másik ra Minden köz- lem folyását. Ott van falu közepén bizony nem néző épület fenntartva a gyermekhang nan, s ha be dokban ülő szemünk.

Ez a kü melynek hiv érzelmek fejl két képezni, s tanítás utá hogy az ott ján megállha az életben s és munkás t Ez a középrí hivatva köz terjesztésére. sát, egy a n rajta mulik, nye nem lát lamivel több a középríle tudna az is van az, elég lenne.

Ha ott végén a falu azzal a rudo Hiába a vég van egyfel terjesztésére az a lóggós ma, mely m jeszti a falu lanságot és kis gyerekek nagy gyerme Mindakettőb gyermekek tanulnak is.

Hát ne hogy mind egy és ugya uraságnak g egyikre néh kéből, itt-ott zat elfogad sakra meg a szon foly be berendezve. ha erre az tanánk már culálnánk a vására s ne épületet, a adnánk oly nal is beérn gale mostan megváltás, v arról ugyan gyar földmí kormány ale

Nagyon nak az a ke vazatokat v rületben. Cs lebbi követv Pinkesz S méri a haz mekkora le

Bizalmas beszélgetések a néphez.

Sötétség és világosság egymás ellen küzdenek folyvást a nagy természetben... jelképe a világosságnak a nap, a sötétségnek pedig az éjszaka. — A lelkek világában is feltalálhatjuk e küzdelmet — a sötétség ott is folyvást küzdelemben van a világossággal. Ha az ember figyelemmel kíséri e küzdelmet, igen szomorú tapasztalatokra tehet szert; gyakran győz a sötétség a világosság felett a lelki világban, hatalmas eszközökkel s nagy erővel rendelkezik a sötétség sokan állnak szolgálatában, még öntudatlanul is.

Mikor úgy elgondolkodom a népelet folyása felett, sokszor eszembe jut ez a küzdelem. Látnom a mint hol egyik, hol másik ragadja meg az embert. — Minden köz-égen láthatjuk a küzdelem folyását.

Ott van mindjárt — többnyire a falu közepén — egy egyszerű, néhol bizony nem a legtisztességesebben kinéző épület emelve a jóakarát s fenntartva a buzgalom által, vidám gyermekhangok ütök meg fülünket onnan, s ha betekintünk az ablakon, padokban ülő gyermeksorokon akad meg szemünk.

Ez a középtület volna az iskola; melynek hivatása a gyenge gyermeki érzelmet fejleszteni, s a gyermek lelkét képezni, akaratának irányt adni s tanítás után képessé tenni őt arra, hogy az ott megszerzett ismeretek alapján megállhasson a maga lábán vagyis az életben s a társadalomnak hasznos és munkás tagja legyen egykoron. — Ez a középtület — az iskola — van hivatva községekben a világosság terjesztésére. Teljesíti is ezen hivatását, úgy a mint lehet, s bizony nem rajta mulik, hogy annak több eredménye nem látszik az életben. — Ha valamivel több gondot fordítanánk erre a középtületre, talán több eredményt tudna az is felmutatni. — Ugy a mint van az, elég eredménye lenne — ha lenne.

Ha ott nem lenne közepén, vagy végén a falunak az a másik középtület azzal a rudon lógó koszoru formával! Hiába a végletek találkoznak! — Ott van egyfelől az iskola, a világosság terjesztésére s ott van a másik oldalon az a lógós koszorus épület — a korcsma, mely meg a sötétség fészke, s terjeszti a faluban a butaságot, a tudatlanságot és a nyomort. — Az egyik a kis gyerekek számára építve a másik nagy gyermekek számára tartva fenn. — Mindkettőben tanulnak a beléjük járó gyermekek — amott jót, itt rosszat — tanulnak is eleget.

Hát nekem különösen feltűnik az, hogy mind a két épület fenntartására egy és ugyanazon tényező foly be, az uraságnak gondja van mindhettőre, az egyikre néhol nemzeti becsület érdekében, itt-ott talán a korszerű irányzat elfogadásának látszatából, a másikra meg azért, mert annál több haszon foly belőle be, minél jobban van berendezve. — Az lenne igazán szép, ha erre az utóbbi épületre nem fordítanánk már annyi gondot, s nem spekulálnánk a nép s így a nemzet rovására s nem annak adnánk ki ezt az épületet, a ki épen legtöbbet ígér, de adnánk olyannak, ki kevesebb haszonnal is beérné — mert hogy ott a regale mostanában megszüntjön — még megváltás, vagy is kárpótlás folytán, arról ugyan ne álmódazz edes jó magyar földmivelő barátom! Ez alatt a kormány alatt bizonyosan nem!

Nagyon erős oszlopa a kormány-nak az a korcsma — ott mérk a szavazatokat választásokkor a legtöbb kerületben. Csak vigyázz rá a legközelebbi követválasztáskor, mikor majd a Pínkelesz Salamon fogja a csapat, s méri a hazaszeretetet literszámmra — mekkora lesz azoknak száma, kik őt

felkeresik, s megiszszák majd a borát s élteik az adóját.

Ingyen mulatság lesz ez — de olyan ingyen mulatság, melynek utóvégre is csak te adod meg az árát.

Hogyan? azt kérded? Majd elmondom máskor!

D. J.

Egy estély.

A műkedvelő társaság estélye, miként hittük is előre, kitűnően sikerült, elannyira, hogy abban a közönség száma és distingváltság tekintetében a pestimismus sem hozhatna fel semmi kívánni valót. A nevek beszélnek, azért jelen tudósításunkat azon névsor közlésével kezdjük, melynek teljes hiánytalanságaért bizony jót nem állunk, de igyekeztünk azt lehetőleg teljesé tenni, mert a m. k. társaság minden vendégét egyenlő magas tiszteletünkben tartjuk, azért a netán mégis kimaradtaktól bocsánatot kérünk; mert továbbá éppen e díszes névsorral akarunk a mellett argumentálni, hogy a m. k. társaság még mindig igen jó firma, annak feloszlatni valóságos kár volna a társas életre nézve. Ime a nevek: Bogayné Terezy Marika, Babochay Zsigáné, Csonka Gyuláné, Herman Manóné, Háj Edéné, Irich Jánosné, Kapotsfy Jenóné, Katskovits Boldizsárné, Ladányi Györgyné, Marschedelné, Nagy Lajosné, Psik Lajosné, Perczel Ákosné, Rimanóczy Jenóné, Ruszky N. né, dr. Szigeity Jánosné, Schaffer Alajosné, Villám Arnoldné úrnők; Herman Erzsike, Háj Anna, Katskovits Ilona, Ladányi Erzsike, Ladányi Marika, Ladányi Sárika, Nagy Irma, Rimanóczy Papi, Ruszky Anna, Ruszky Hermin, Schaffer Gizella, Zdrávi Irma kisasszonyok; a férfi közönség közt pedig városunk igen sok előkelőségeit láttuk. Zsidó nem volt egy se, mely körülmény igen emelte a mulatság kedélyességét.

Láthatja ebből mindenki, hogy csak egy kis életjelre mennyi és minő pártfogás nyilvánul a m. k. társaság estélyei iránt; hátha a mai fiataloknál valami csuda által feltámadna az az igyekezet, mely elődeiket a közönség érdekében 8—10 ével ezeltől oly fáradságos munkát végzett, s az egyszerű nyomtatott meghívó keveset ígérő fukarsága helyett színelőadások zene, ének stb. családok is ingerelnék a közönség guszúsát; milyen könnyen feltámadnának azok a jó, régi napok, melyekre mint egykori fiatalokunk édes emlékeire öszül a fej, megcsappant kedélyvel bár, de mégis oly szívesen emlékezünk vissza!

De hát ma oly nehezen mozdul a fiatalok; jele ez talán a nehéz időknek melyeket élünk? Bizony annak a pompás, kedves, de könnyelmű, épen azért tüzetesebb fiataloknak a helyét csakugyan más vér foglalta el kik igen derék, komoly jó kenyérféreső uri emberek ugyan, de nem igazi fiatalok! Nem tehetek róla, én csak kimondom az egyszerű, hogy a mi időnkben, a műkedvelő társaság estélyén minden hölgynek, ki hozzánk mulatni jött, tánczos jutott mindig, s ha valamelyiknek a szeszélye, mi hölgyeknek soha sem áll rosszul, úgy hozta magával, hogy egyet kettőt nem tánczol, válogathatott abban, hogy ki fogja őt galans udvarlással mulattatni. — Pedig akkor sem voltunk többen, akkor sem volt a hölgy kevesebb: de nem is ültünk a m. k. társaság mellett estétől reggelig, nem is huztuk ám magunkat félre a hölgy társaságtól, hanem jártuk emberségesen, ragyogó kedvvel, tüzzel, de azért mégis illendően, tehát annál elegansabban, aztán udvaroltunk, mulattunk, csináltunk jó tréfát, bohóságokat a hölgyekkel, — hanem inkább mindegyikünk kettőt szakadt volna, hogysem megengedjük azt, mikép a m. k. társaság estélyén, vagy valami fiatalági bálban csak egyetlen egy hölgy tánczos hiányában üldögéljen, vagy udvarló hiányában szép szájt rontsa az ásitásban. Most? „tisztesség nem esik mondván“, láttunk bizony ilyeneket is, pedig szépek voltak, jók voltak, kedvesek voltak...

Eljötték a mulatságba szívesen, a fiatal kedv öröm érzetével, bizva saját előnyeik hódító voltában; és mégis csatlakoztak, mert — ma már olyan fiatal ember is van, ki egészen okokból nem tánczol, olyan is van, ki nem tud táncolni, sőt olyan is van ki azt hiszi, hogy komoly egyéniségének méltóságával meg nem egyez sem a tánc, sem a fiatal kor egyéb bohósága. Valjon mi e fél-szeg felfogásnak az oka? Bizonyára nem az, hogy már a régi világban valami podagrás morál praedikator azt állította, hogy nemo salus sobrius, hanem a kor azon túlságos materialis áramlata, mely ma már a zsidókról, mint az eredendő bűn, a keresztény társadalomra is átszármazott: midőn a fiatal emberben a jó vér minden hevesebb liktetését kárhoztatják, minden ártatlan könnyelműséget, mely oly kedvessé, oly vonzóvá teszi azt, elítélik, midőn abban nem korával járó kedélyt és eleveniséget, de azt keresik, valjon mi az állása, fizetése, jövedelme, tud- és mennyi kenyeret keresni, midőn a lányunk nem hájait, nem szellemét, nem kedves egyéniségét, jószágát, szerénységét, hanem az apja pénzét, telekkönyvét becsülik. Ez ma a helyzet signaturája!...

Ez az oka, hogy ma sürin megesik, miként a hölgyek nagy része elégtelenül megy

haza a táncmulatságból, melybe oly örömmel kíváncszott. Ez az oka annak, hogy a hölgyek lik mulatni akarnak, előre biztosítják magukat s még otthon, hetekkel előbb foglalkoznak a táncokra egyik másik kevésbé hidegvérű ifjú ural, nehogy a petrezselyem árulás hozszantó sorsa jusson osztályrészükül; a ki pedig ezen szinte jellemző elővigyázati rendszabályokat nem fogantatja, az rosszul mulat.

Elég rosszul van mindez, nem volna szabad az életből teljesen kizárni az idealist, mert a materialismus komisz spekulációja a tánc-teremből is vásárt, kupezc üzletet csinál, holott oda nem való egyéb mint: izlés, kedély és költészet.

Azt pedig ezennel ünnepélyesen kijelentjük, hogy ezen benevolémert senki fiával duellumra ki nem állunk, hanem észek leszünk minden szavunkat vissza vonni, ha a m. k. társaság estélyein ismét visszatérni látjuk a régi jó kedvét, erényeit és szokásait. *

Vidékéről.

Szentantalfa, okt. 20.

Tekintetes szerkesztő ur! Engedje meg, hogy becses lapjában az alább következő zsidóellenes zavargásokról említést tehessenek u. m. Szent-Antalfi községekben a f. évi október hó 22-én és 23-án éjjel több rendbeli zsidóellenes tüntetések történtek — ugyanis Marton Márton, Marton Jakab zsidók és a zsinagoga ablakait beverték, a mire a zsidók kihívó tettei, illetve henczegeksei adtak okot, mert a zavargásnál Marton Márton több ízben a tömeg, illetve az ablak beverők közé lőtt revolverrel, — mi azután csakis gyújtotta a már ugys égő tüzet, mert akkor már nem csak az ablakokat, hanem a zsidókat is kövekkel kezdték dobálni. De ekkor a községi előjáróság valamint több keresztény birtokos közbe lépése folytán — a zavargók szétozoltak — s a csend és rend helyreállított, a zsidók a jsszolgabírói hivatalnál jelentést tettek, ennek folytán a jsszolgabíró ur a községekben október 24-én délelőtt két foglárrel megjelent a vizsgálat teljesítte s a zsidók bemondásai folytán több egyént elfogatott, most tehát már a zsidók elég biztonságban vannak.

Végül bátor vagyok kiemelni, hogy a jsszolgabíró ur a községi előjáróságot felkérdezte, hogy hajlandók-e a csend és rend fenntartásáért felelni s polgári őrséget a községekben alkalmazni, erre a községi előjáróság oda nyilatkozott, hogy a csend és rendért a felelősséget elvállalja, s a polgári őrség megalakulását a képviselőtestülettel együtt elhatározta, — mi e hó 21-én már meg is történt.*

Teljes tisztelettel Németh József.

Nemes-Déd, okt. 22.

Tekintetes szerkesztő ur! Oly ritkán olvasunk községekben egy-egy közleményt, mint ha nem is tartozna ezen sok viszontagsággal teljes közös ügyes magyar hazához, vagy nem is történt semmi említésre méltó, pedig dehogyan nem történik.

Községünk békeszerető, szelid érzelmű lakossága, mind a megényekben, mind a szomszéd megyében történt zsidóellenes tüntetéseket mint törvényellenes dolgot rosálta, nem azért mintha talán a zsidókat szeretnénk vagy a zsidó kérdést megoldásáért szükségesnek nem tartanánk, hanem azért mert nem a nyers erőszaktól hanem a törvényhozásától várjuk annak megoldását. De hát ugy van a dolog, hogy azért békeesség még sem lehet közöttünk mert zsidóink hogy gesztfjúk nagyobbodjon jónak látták — mégis katonaságot kérn.

Azonban az idő mult és a zsidók által ohajta várt katonaság nem jött, míg végre néhány nap múlva 1 altiszt 8-ad magával érkezett és a zsidósághoz elszállásoltatott s megkezdte kötelelőségét teljesítését, azaz sétáltak fel és alá az utcán, — ez így ment néhány napokig, míg végre a zsidóság ingyen tartásukat (mivel belőle semmi hasznok nem lett) megunván, kértükre a katonaság eltávolított. A békét azóta nem zavarta meg keresztény ember, de igemis ez megzavartatott a zsidóság által.

Az eset a következő. Szattler Nátán, Szattler Sándor községekben meggazdagodott rőfös kereskedőnek önálló fia még jelenleg saját tulajdonán termelt gabonáját mindjárt az összehordás után tizkár ellen bebiztosította, az Ausztriai Phoenix biztosító társaságnál és annak jelczimét az összerakott kazalra ki is kitűzte, az elcséplés után az összerakott szalmakazalban a jelczim szinte kitűzetett, jelezve azt, hogy a szalma is biztosítva van.

Meg is gyuladt a szalma szerencsésen f. okt. 5-én mikor Sattler kocsisával a jelzett szalmakazalból szalmát hordott. Beszéltek, hogy Nátán ur mint a féle gondos gazda még egyszer körül nézte kazalfát mikor már kocsisa

* Figyelmeztetjük polgártársainkat, hogy őrségek elvállalása nem kötelessége senkinek, mert az államban senki a másiknál nagyobb védelemre nem tarthat igényt, s így a zsidók se: aki magát extra őriztetni akarja, az fogadjon pástort magának, de polgárokat, kik adót fizetnek s gyermekeiket katonának adják, a zsidók kedvéért külön terhekkel, minő az őrségi is, sújtani nem lehet. Ha vállalkoztak önként az őrségre: volenti non fit in jura, de ha azt nem teszik, a szolgabíró ur bizony hiába fenyegetődzött volna ellenük. Szerk.

eltávozott, és még mielőtt haza érkezett volna, már sürü füst emelkedett fel a szalma kazalból és kevés idő múlva az egész kazal a lángok martalékjává lett.

Ez azonban a község lakosai között semmi különös ingerültséget nem okozott és pedig mert az elégett kazal a Phoenix biztosító társaságnál volt biztosítva, ez által német társaság károsodott és mert az elégett kazal a községtől mintegy 500 ölnyi távolságra még pedig erdőben volt összerakva, és így a tűz senkiben sem gerjesztett legkevesebb félelmet sem.

De a leirt véletlen tüzeset csak kezdet volt, melynek pár nap múlva, okt. 7-én már folytatása következett, a mely sokkal bozrasztóbb volt az elsőnél, s ez már komolyabb volt mert az nap vasárnap lévén, este 11 óra tájban tűz van! tűz van! kiáltások költék fel a csendesen alvókat, megrettenve szaladnak ki hajlékaikból a felébredők. A világosság a falu északkeleti részén látszott, a férfiak tehát fejszével és egyéb mentő eszközökkel a nők vízzel telt edényekkel siettek a veszély helyére, de még mielőtt oda érhetek volna halják hogy a Lang szalmája ég, erre azután a tűznel megjelent tömeg közül lehetett hallani e hangokat: ezt más nem tehetette mint Lang maga, tegnap előtt egyik zsidó, most meg a másiknak a szalmája ég, — hát ez most már mindég így lesz, az ember soha sem lehet miattok nyugton.

S daczára annak, hogy e véleménynek sok alapját lehetne elmondani és sok minden arra mutat, hogy a köznép véleménye nem éppen alaptalan még is azon egyének kik elég bátrak voltak véleményüket nyitlan szóval is kifejezni, tapasztathatták azon régi példa szó igazságát, hogy „szólj igazat betörök a fejed.“

Községbíránk egy tisztas közbírtokos f ő b e v e r t e és az éjjeli örökkel elkísértette hogy mint igazga tevő zárják el, kik azonnal el is kísérték és csak többek közbenjárása következtében menekülhetett meg a tétőtől talpig becsületes ember az elzárástól, mégis kik ezen ügyhöz csak egyet is szólalt mind feljegyzettetek, és mig ezen botrányos eset lezajlott, addig a szalma kazal is elhamvadt. Másnap okt. 8-án kora reggel Lang Antal károsult előre horgasztott fővel, tetett szomorúsággal, siető lépéssel haladt a bíró háza felé, behivatá a bíró által bántalmazott becsületes embert és még másokat is többeket, hogy mivel vádolta őket csak azok tudják, kik jelen voltak, elég az hogy a behivatás még sem maradt eredmény nélkül, mert következő napon okt. 9-én a t. szolgabíró ur Marczaliból 9 mondván kilenez talpig fegyverben öltözött pandurral jelent meg községünkben, kihalgatni oly férfiakat kiknek ez élet folyamán egyéb bűnök nem volt és most sincs, mint hogy független emberek, elveikben mindenkor szabadok, neveik még soha sem setétlett az eddigi jobbpártiak választási névsorozata között, a kik most nem követtek el semmi bűnt minthogy szólt mindenik saját véleménye szerint, a mit a tek. szolgabíró ur jegyzőkönyvbe felvett, és így az első kihalgatás megtörtént, reméljük hogy a végfárgyalás az igazság és törvénynek megfelelő módon fog végbe menni. D—y.

Különfélék.

Helyesen kezdjük-e az ebédet levessel.

Ujabbán ezen majd minden népnél divó szokás ellen sokat mondtak, azt hován fel, hogy a leves a gyomor emésztési képességét gyöngíti. Ezen állítást azonban bizonyítani nem lehet, sőt ellene hozhatók fel tények. A mint a leves a gyomorba jut majdnem azonnal eltűnik, s a régi szokás bizonyosan azon alapul, hogy leves formában éték azonnal vérré válik, az éhezőt erősíti; két, három percz múlva meleg leves evése után mulik a fáradt ember kimerültsége s bizonyos neme a jó érzésnek áll be. Sokan, — ha kimerültek — evés előtt egy pohár pálinkát isznak, azonban elég rosszul teszik, mert ez az emésztést zavarja. A leves nemcsak azért hasznos mert hamarabb felrisz, de azért is mert erősíti a gyomrot, s előkészíti a vastagabb ételek emésztését.

Mi az a privát dolog? A ki nem tudja hát megmagyarázzuk. Bizonyos zsidó tanuként lett kihallgatva bizonyos dologban, de nem úgy vallott mint arról tudomás volt, és arra esküt tett, hogy mit sem tud. Ezután négy szem közt kérdőre vonja tanuállító, hogy van az, hogy most nem emlékszik a dologra, a mit hallott? Hogy ne emlékszen? — felelt a zsidó — csak hogy khérem az privát dolog volt, a mit hallottam s arról nem szabad senkinek sem thodni. Persze zsidó lévén az illető alpepes, felperes meg goj könnyen megmagyarázható tehát, hogy a gojok által szövegezett törvényes eskümintára némely zsidó minden lelkiismeret furdalása nélkül leteszi az esküt. Hallod-e Moise! Az a jehova ugyan az, ki a gojok fölött uralkodik s megjön az idő, midőn ily hamis esküért kérdőre vonja s a nemezis gyermekeid és unokáidon fogja éreatetni hatalmát, hogy visszaéltél a Jehova szentségével.

Wasz hást spekulieren? Hallja-o kollega, kérdő egy alkalommal a bukóféiben leaó keresztény vendéglős az őt felcserélendő zsidó kávéstól, „hogy van az, hogy maga bele mer vágni ebbe a félre eső kávéházba mikor látja, hogy ide az ördög sem jön vendégnek; hogy fogja fizetni a lakbért?“ „Hát lássa kollega én jobban értek a geschäffthez, mint magha. Elő-

ször is fogadok magamnak mutyiba négy khartyaspiller zsidót, a khi mindig fog játszani éjjel nappal, s ha az egyik nap nem jön vendég, a khinek khedve vóna játszani, hát másnap biztosan lesz, a khi az előbbeni napot is megthéri, mert leül khartyázni, a khi először nyer, másodsor is húzza a khi khasszát, később azonban visszatesszi, amit nyert még a maga phénizt is ott hagyja. Ha grája van ide adja zálogba, én arra adok vagy 5 frtot, de ugy, hogy másnap khiváltja és fizet 5 frt 50 krt, ha pedig nem váltja khi, akkor az óra az enyim. Ű phedig beleegyeznek, mert muszáj nekhi, azt hiszi a bolond, számár, hogy nyerni fog és a thübbi. No lássa így csinálók én geschäftet a négy zsidóval, akik velem mutyisták. Maga ezt nem teheti mert nem khap erre embert csak én. Ha hozzám jünne megmutatnám én magának mennyi gyürü, óra, pipa, esernyű és mindenféle hipothékha van nekhem. Ma holnap ékszer boltot is nyitok.

Nagy életkor. 1773. évi régi hirlapból vesszük a következő adatokat: „Brüsszelben 1772. december 25-én halt meg de Val Erzsébet, Lennois István felesége 101 éves korában. Húst vagy zsírosat soha sem evett. Férje négy évvel idősebb, erős s egészséges.“ — Eimont Bridonban 1772. december közepén halt meg. Bell Jakab 113 éves volt. Születési helye Holland, honnét Wilmos királlyal jött Angliába. — Ugyan azon év hason holnapjának 7-én halt meg Alexandra az Arcingesi plebániába 111 éves korában. 26 éves korában veték először nőül, 68 éves korában özvegységre jutott. Midőn 95 éves lett újra férget ment, 10 évig élt férjével, s ezután még 6 évig özvegykedett, orvossággal soha sem élt. Bort soha sem ivott. — Sauvettereben Neguaz János seb orvos 109 évig élt. Daczára annak, hogy magát soha se kímélte, mindig egészséges volt halála napján józuen evett misét haltatott, s a mezőn is dolgozott. 1772. január hóban Caen mellett, Le Moin Magdolna halt el 104 éves, Bordeauxban pedig Baurfier Leonard 110 éves korában. Ez 72 éves korában házasodott meg s elvett egy 18 éves hajadont. Gregoric Péter, a ki korcsmáros s borbély volt 109 évében mult ki, még halála napján is ellátta mesterségét. — 1773. évi május hóban a dublini kir. isptályban három öreg katona halt el Moran Hugó 113, Kenting Jakab 103 és Arber Tamás 112 éves korában. — A párisi szt. János plebániában 1773. szeptember 21-én mult ki, D'Alenapier János ki 106 évet élt, süketiségén kívül semmi fogyatkozása sem volt. Szeptember 14-én még negyed mértföldre elgyalogolt a templomba, ezen utjában zivatar érte el, felette erős szélroham vágta a földhöz, halálát ezen esésben kapott sérülés okozta.

Gazdászati, ipar, kereskedelem

Vadgesztenyét eddig csak a gyermekek használták játékszerül, most azonban ezen használhatatlannak tartott termék is kezd érvényesülni, Németországban már nagy mennyiségben szállítják, mert igen bő keményítő tartalma folytán igen jó sertés eladelnak bizonyult. Jó lesz ezt itthon is megpróbálni; az összeszedés által szegény gyermekeknek illendő mellékkereset is kínálkozik.

Köhögés elleni szer. Az angol tiszték, kik a zuluk elleni hadjáratban afrikában részt vettek, azoktól a köhögés ellen egy egyszerű szert tanultak, mely hatásosnak bizonyulván, ma már Angliában általában használtatik. Ugyanis 500 gramm egész veres hagyma lehajazva és többször betemelve megfőzetik egy liter vízben, melyhez még 80 gramm méz és 400 gramm cukor kevertetik, mután e keverék 3—4 órán át főtt azt kihülni engedjük és levegő finom szitán átszűrve, jól bedugaszolt palackban eltesszük. Ezen léből a beteg langyosan felmelegítve 4—6 evőkanállal vegyen naponta.

Kaposvári piaci árak.

Október hó 30-án.

Buza	10 frt —
Rozs	7 frt 20
Kukoricza	6 frt 60
Árpa	7 frt —
Zab	5 frt 80
Hajdina	6 frt —

Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek.

K. L. Czimét kiigazítottuk, a hiányzó számot után küldtük.
 J. F. — R. K. Vers, minlig csak vers; igen kérjük t. munkatársainkat vegyék figyelembe, hogy költeményeknek csak ritkábban adhatunk helyet.
 P. L. A szeptember 14-én küldött előfizetés Julius—Szeptemberi negyede szolgálat. — Üdvözlötünk.
 Sz. Zs. Cs.—t. A mint lehet sorára keritjük, napi eseményekről kérjük az ígért tudósításokat. Egyebekre levélben.
 Kajdacs. Köszönettel vettük.
 Berlin. Erhalten.
 Özd. Magán levelet irtunk.
 Barcs. Szivesen.
 Szill. 1298.

Szerkesztésért felelős:
Szalay Károly.
 Laptulajdonos és kiadó SZALAY KÁROLY.

Nyilt tér.*)

Nyilatkozat.

A „Népjog“ 43-ik számában Papp János ur bátor volt elleni cikkemre felelni s első kitétele, hogy: „az ott foglaltak s z a z a d r e s z e roszakaratu hazugság.“ Lelkem vissza vezet ily kitétele Józsu idejére, mig szemem akaratlani a napot keresik! tisztelem Papp János urban az egyes elismerést, mely szerint 99 procentet sajátjává tesz az egészből, s egyrészt enged pézsemre; azonban igen kérem Papp urat kegyeskedjék a „századrészt“ is addig sajátjává vagy scartba tenni, mig mások is igazolják cikkemet!

„Emlékezzék sz, lörcinzi ünneplés beigtatására.“ — Tiszta lelki önértelét és igen fölemelt fölvel emlékezhetem is; mert állomásomra csak is magam nyertem szavazatot, annak folytán megválasztatván véglegesen ki is neveztettem. Hogy azonban állomásommal egy időleg még a másodtanítói állomásra is volt választás s az illető megválasztott idő után, ott nem létemkor szives volt az én állomásomra a néppel külön javára dolgozni, külön szerződésre lépni, a mikor az illető, mint kitanító a másodtanító helyett segédet fizetett, tartott volna: az érdekes olvasóközönség megítélésére bízom e körülményt: lehet-e okom a pirulásra más vette zavargás miatt, a mikor egy illetlen hang sem intézettel hozzám, vagy utánam?

„Rágalmazásokkal igyekeztek saját háza előtt a szemetet seperni.“

Múltóztassanak tudomásul venni, hogy a „szemetet“ Papp János ur torlaszolta nemcsak házam elé, de körül is; mert Papp János ur volt az, ki az idén Turbékban Margit bucsunkor embereimet a csárdában söröskére s 1 frt 70 krig fizetést is teljesített, — öket Szigetvárra meghíván: elmentek s csak késő este érkeztek Sz.-Lőrinczre, Papp János ur volt az, ki lörcinzi bucsunkra előre meghívam, s megjövén Sz.-Lőrinczre. G. ur előtt tagadásba vette, hogy ismerne — hanem jó embereimél házait. Ezen jó embereimél jöttek, mentek hozzá s a helyett, hogy, mint olyanoknak ajtót mutatott volna: nagy munkájuk kezdett napfényre jönni. Csakhamar nálunk s vidéken hire futamodott, hogy Papp János ur jön helyettem s két oldalulag lettem megtámadva. Egyikkel iskolámat akarta kiközösíteni s árkusos leveleket sem restelt egy ügyben írni s postát fizetni; de még arra fuvarozó szomszéd közösgéll által is levelezett; Pécsre is irt egy irály, nyelvtan s értelem nélküli levelet. — sajnalom, hogy ide nem férhet — melyben kéri Janosi barátját, hogy tudakozdójék Tek. tanfelügyelő urnál, „hogy lehet-e, megy-e az egész, így, ugy s hirdethetnek-e pályázatot“ stb.?

A második megtámadás pedig az volt, hogy Szt.-Lőrinczi jó emberei Szigetvárott született kérvényt adtak be egyenesen a ministeriumhoz, melyben kitüntetni akarták, hogy törvénytelen megválasztatásom. Múltóztassanak csak megfigyelni kérem, e büntetésre méltó családi kísérlet! Mint már fentebb jellem: állomásommal egyidőleg a másodtanítói állomás is volt hirdeté. Elöl sorolatván el az illető rész állomásomra, némi üres hely után következett a másodtanítói állomás hirdetése. A kettőnek végén fejeztett ki a határidő, hogy „ezek betöltése“ stb. leend; azonban a két állomás közötti üres köznél a kitanítói állomás hirdetését tudományosan lementőztattak metszeni s így nagyon világos, hogy a kitanítóságra pályázat határnap nélkülvé lett s hivatkozhattak, hogy: „mint a mellékelt pályázat mutatja; nincs határnap kitűzve a választásra, ezt nem tudhatták s így új választás rendeltessék el.“

Ily szellemű folyamodásuk 5—6 héttel ezelőtt fölülről leküldetvén, egyház hatóságilag megvizsgáltattat a választási jegyzőkönyv s a fentebbiek szerint a turpisság kiderült.

Ily körülmények folytán mentem Bieszrdre Papp János ur ellen adatot szerezni. Szomorú, hogy mint pályatárs, pályatársot voltam kénytelen jellemezni, de az én hibám-e az, hogy ilyen helyett nem inkább valami dicőt, magasztosat irhattam Papp János urról? Ily sorsra a Kain bélyegét köteleesség sütni, hogy ne lehessen jövőben alkalma sorosít is homályosítani.

Hogy pedig Papp János ellen többé tollat se kelessék ragadnom: hivatkozom Skerletz Lajos urra, ki jelenlétben sörözöttet, fizetett és meghívatást tett; — hivatkozom Kormos János Sz.-Diénesi tanító urra, ki nek Papp János ur dicsekodott, hogy mint jönnek hozzá a Sz.-Lőrincziek, hivatkozom városunk bírójára a levelek ügyében; hivatkozom Herendi Kálmán helyesfai tanító urra, ki Papp urat a folyamodás s Szt.-Lőrinczi munkalataiért nagyon is lehorá.

Különb: „Arany hidat a futó ellenségnek“ — a mennyiben Papp János ur a tanítóegylet jegyzőkönyvébe mondatolá, hogy: „a pályát végkép elhagyja s pénztárnok lesz Faddon.“ Szerencsés utat!

Gött Ede,

kántor és fötanító.

Tájékozo! Olvasóink szellemei és mi fő, anyagi helyzetén segíteni keresztényi kötelességünknek tartjuk. E nemes cél elérésére sikerült nekünk egy teljesen megbízható gyakorlati vegyész megnyerni, aki számos, kevés költséget igénylő, tartós és szép jövedelmet hozó gazdászati és kereskedelmi cikkek, nem kevésbé eddig csupán zsidókat gazdagító szesz italokat és ehhez szükséges eszenciák gyártását nyomtatott utasítás szerint vagy szóbelileg is mérsékelt díjért tanítja. Vissz márkával ellátott „Tájékozo 101“ feliratú, e lap kiadóhivatalához intézett levelekre azonnal bővebb értesítés adatik.

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

193. sz.
 b. v. 883.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 120 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. jbiróság 2700/p. számú végzése által Matros János pécsi lakos felperes és végrehajtató javára Fischman Adolf szigetvári lakos alperes ellen 199 frt 55 kr. tőke, ennek 1882. év május hó 2. napjától számítandó 6 % kamata és eddig összesen 44 frt 15 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 363 frtra becsült 2 sárga fényezett schifon, 2 db sárga fényezett ágy, 1 sárga szekrény, 1 kihuzó asztal, 1 fekete bőrdívány, 2 nád szék. 1 pendel óra.

1 garnitur, 2 schifon, 1 fentálló tükör és a thból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek 2700 sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szigetvárott alperes lakásában leendő eszközlésére 1883-ik évi nov. hó 15. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintet ingóságok ezen árverésben, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szigetvárott 1883, oct. 26. napján
D ó c z y B é l a,
 kir. b. vjható.

Magánhirdetések.

!!Képek!!

művészi kivitelű olajnyomások, széles aranykeretben következő cölcs árakért:

A király arcképe	90/75 cmtr.	4.—
A királyné	100/80	4.—
Kossuth Lajos	100/80	7.—
Deák Ferencz	100/80	7.—
Konstantinápoly, Stolzan, Gastein, Salzburg, Hallstadt, Ischl, Gmunden, Vencze látképe	96/75 cmtr.	6.—
Vaddisznó — róka vadászat	110/80	7.—
Üldözött szarvas. Elestett szarvas	110/80	7.—
Puszta.farkas vadászat.Rablók	90/75	3.50
Mesélő vadász. Földő urnál	110/80	8.—
Az elért szőkevények	110/86	11.—
Az utolsó korosztály Népfelkelés	110/86	11.—
Az utolsó vacsora. (da Vinci)	110/66	7.—
Madonna Sixtina. (Rafael)	110/86	7.—
Md. Immaculata. (Murillo)	110/86	7.—
Krisztus Pilátus előtt (Munkácsi)	120/25	15.—
Miramare. — Genua	85/65	3.—
Urnó, Urhölgy	90/75	3.50
Halászléány. A szép skótnő	85/65	3.—
Nyár (fűrdő jelenet) (Makart)	100/80	12.—
Tavas. (Makart)	100/80	12.—

Csomagolás biztosan történik és jutányosan számitattik.

Megrendelés utánvétel teljesítettik. Szolidaságunkért régi hirnevünk nyujt biztositást.

Szt. Lukács műintézet.
Bécs Hernalts.

Trifaili Salon-köszén.

Alólírott ajánlom szoba és konyha fűtéshez a trifaili salon-köszénet. Ezen trifaili szén kitűnő tulajdonságainál fogva miután kengőzt nem fejleszt, szagtól egészen ment, rendkívül csekély hamu képződést hagy hátra, kiváló sikerrel és a fánál sokkal czélserűbben (minden rostélylyal ellátott kályhához) használható.

Házi használatra nagy és kockza darabok. gőzmalom, gyarak és téglavetőknék durva és finom dara szén alkalmazatos.

Kaposvárott 50 kilós zsakkokban a kívánt mennyiséget házhoz is szállítom. Vidékre raktárból szolgáltatom ki, 100 m. m. s ezentuli mennyiségben szállíthatok minden hazai vasut állomáshoz is.

Az árak legolcsóbbak és különösen kiemelem, hogy a súlyt lelkiismeretes pontossággal szolgáltatom ki, a mit kiválóan figyelembe venni kérek.

Megkeresésre szóval vagy írásban készséggel adok további felvilágositást.

Iroda: Borovitz Manó
 Korona-utca 9-ik szám szén-, méz- és cement-raktára,
 az udvarban hol megrendelések felvételnék. **Telek-utca 13. sz.** (Oberzellner-féle házban.)

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!

500,000

márka főnyereményt ígér kedvező esetben a legújabb hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely a magas kormány általi jóváhagyatott, biztositatott. Eme újabb játéktervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorolással 50,500 nyereménynek kell bizton történni ezek között vannak főnyeremények esetleg 500.000 r. márka, illetőleg

1 nyerem. á m. 300,000	2 nyerem. á m. 50,000	253 nyerem. á m. 2,000
1 nyerem. á m. 200,000	1 nyerem. á m. 30,000	6 nyerem. á m. 1,500
2 nyerem. á m. 100,000	5 nyerem. á m. 20,000	615 nyerem. á m. 1,000
1 nyerem. á m. 90,000	3 nyerem. á m. 15,000	1036 nyerem. á m. 500
1 nyerem. á m. 80,000	26 nyerem. á m. 10,000	29020 nyerem. á m. 145
2 nyerem. á m. 70,000	56 nyerem. á m. 5,000	19463 nyerem. á m. 200
1 nyerem. á m. 60,000	106 nyerem. á m. 3,000	150, 124, 100, 94, 67, 40 20

Ezen nyereményekből az első osztályban 4000 sorsolattik ki 157,000 m. összegben. — Az 1 oszt. főnyeremény 50,000 mt. tesz s a 2-ikban 60,000, a 3-ikban 70,000, a 4-ikben 80,000, az 5-ikben 90,000, a 6-ikban 100,000, a 7-ikben azonban esetleg 500,000 illetőleg 300,000 200,000 stb. márkára emelkedik. A nyereményhúzó sok tervszerűleg hivatalosan vannak megállapítva. — Ezen nagy az állam által biztositott pénz-sorsjáték legközelebbi nyereményhúzóhoz

1 egész eredeti sorsjegy csak 6 m. vagy 3.50 frt o. é.
 1 fél " " " 3 m. vagy 1.75 frt o. é.
 1 negyed " " " 1 és fél " 90 kr. o. é.

Mindenmely megbízások a pénz beküldése, postautoni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a legodosbban teljesítettnek, mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet túlnk saját kezeibe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltenek, melyekből ugy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megáthatók és minden húzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lajstromot. Kivánatra a hivtalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bementve és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett húzás előtt visszavenni.

A kifizetések tervszerűen pontosan s az állam jóállása mellett történnek. Csoportozatunk mindig a szerence kegyeltje volt és érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizették ki többek között 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkával.

Egy ily a legszolidabb alapokra fektett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legélenkebb részvételre lehet bizton számítani s kérjük emel fogva, hogy minden megrendelést teljesíthessünk, a megrendeléseket már is minél előbb, de mindenesetre f. é. november hó 15-ike előtt egyenesen hozzánk beküldeni.

KAUFMANN és SIMON

bank és váltó-üzlete Hamburgban.

U. i. Ezenel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig megáándékozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdete! a részvételre felhívók, ezentul is igyekezni fogunk, állandóan pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által igen tisztelt érdekelt feleink teljes megelégedését kiérdemelni.

A fentebbiek.

Károsvárott, 1883. Nyomatott Hagelman Károly könyvnyomdájában.

3. év
 Kaposvárt az előfizetők
 Megjel
 Egész évről
 Fél évről
 Negyed évről
 Egy
 könyvkor
 A zsidó
 Azt r
 zsidó-egye
 alkalmáva
 kal igazsá
 mukra mi
 dásukat r
 nyithassák
 Megte
 Egy
 hadat, me
 módra leg
 piszkos, p
 den oly
 munka já
 minden m
 tulajdons
 mai elég
 kik, hog
 iránt lega
 tapasztal
 Uzasoran k
 hogy az
 máskor es
 zik. Faji j
 magasabb
 gek teljes
 Egyvertik
 hogy tiszt
 megvetesse
 Nagy
 hogy a zsi
 faj; romlot
 karakterrel
 pünk közé
 urává legy
 nálja saját
 dekből ere
 sára irány
 Társas
 dok járma
 Az u
 érdekében
 A zsidó
 közeletünk
 süntek fer
 A mi
 T
 Ism
 Dan
 Fen
 E c
 Fén
 Hiv
 Oh
 Egy
 De
 Hisz
 Hog
 Nem
 Megkérde
 Picziny sz
 Ha az any
 Vagy ha tu
 Küldenék
 Tennék h
 S ha a bá
 Tele írta
 Meg is ten
 Találnék
 S sugnám,
 Ugy virul
 A mi a
 Nagyon
 ber — az a
 két igen mag
 gentiája, azér
 szik a közér
 már elmehe
 *) A szid